

ਸਵਤੰਤਰ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਐਸ. ਐਸ. ਸਾਰੋ ਜੇ. ਜੇ

ਟੀਐਸ ਗੰਧੋਕ . ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰ — ਜਵਾਬਦਾਤਾ

2000 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 13322

14 ਨਵੰਬਰ, 2002

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਅਨੁਛੇਦ 226 - ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ (ਅਧਿਕਾਰੀ) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1982 - ਰਜਿ. 20(2) ਅਤੇ (3), 21 ਅਤੇ 29 - ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ — ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ — ਅਧਿਕਾਰੀ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨੋਟਿਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਰਜਿ. ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਵੇ। 20(2)-ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰੈਗ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 20(2)—ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਅਸਤੀਫਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ— ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸੀ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(3) ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਤਕਨੀਕੀ ਦਲੀਲ ਕਿ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 20(3) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 15)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਸੀ.

ਜੀ.ਐਸ.ਸਾਥੀ, ਜਵਾਬਦਾਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਸਾਰੋਂ-ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 24 ਮਾਰਚ, 1999 ਅਤੇ 16 ਜੂਨ, 2000 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ 7 ਅਤੇ ਪੀ-8 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਨੇ 23 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ (ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ) ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਅਤੇ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਸਰਵਿਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1982 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 18% ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਟਰਮੀਨਲ ਬਕਾਇਆ ਅਰਥਾਤ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਆਦਿ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(2) ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮੈਨੇਜਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2 ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-3 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮਾਂ 21 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 23 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-4 ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-1 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਉਸਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ 23 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-4 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ 12 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਅਨੁਸੂਚੀ P-5 ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਨੇ 4 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P-6 ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(3) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਬੈਂਕ ਨੇ 24 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-7 ਨੂੰ ਹਿਮਨੀਮ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲੋਨ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਨੂੰ 80,000 ਅਤੇ ਰੁ. 20,000 6 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਸਰੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਮਿਤੀ 16 ਜੂਨ, 2000 ਅਨੁਸੂਚੀ P-8 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ- ਸ਼ੀਟਾਂ

(4) ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਤੋਂ ਗੈਰ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ, 8 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਸੀ। ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 10 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਤੁਰੰਤ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ R1 ਤੋਂ R3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ/ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ 20 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸੂਚਨਾ

ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ 1996 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 6975 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 15 ਮਈ, 1996 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ 11 ਤਰੀਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-3 ਜੋ ਕਿ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(5) ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੇ ਨਕਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 1997 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 7217 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 23 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮੁਦਲਾ ਕੇਸ 24 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-7 ਅਤੇ 16 ਜੂਨ, 2002 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-8 ਦੀਆਂ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, - 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-1 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ. ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ *ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਸਕੋ ਸਿੰਗਲ (1)* ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਮੰਨਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਚਾਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21 ਤੋਂ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1995 ਅਤੇ 8 ਅਗਸਤ, 1995 ਦੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ, 10 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਅਤੇ 10 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਤੀ 10 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਆਰ.ਐਲ. ਤੋਂ ਆਰ.3 ਦਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸਨੇ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

(8) ਪਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 20 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(1) ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਅਤੇ (3) ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

“(2) ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡ ਜਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਅੱਗੇ

ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ 3 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

. (3) (i) ਜਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡ/ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ। 1)

1999 (2) ਆਰਐਸਜੇ 53

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(ii) ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੀਬਿਤ ਹੈ।

(iii) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਭੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ CPF ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਯੋਗਦਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(9) Insofar as Insofar as Theticontention of the petitioner with the deemed retirement ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 23 ਮਈ, 1997 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-9) ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਵ 1997 ਦੇ CWP ਨੰ: 7217, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ. ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਅਨੁਸੂਚੀ P3, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਐਂਡ ਸਿੰਧ ਬੈਂਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮ 1995 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 21 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ:-

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਚ.ਸੀ ਅਰੋੜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 29 ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਰੋੜਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ 20 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਰੇਗਾ

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਪੀਕਰ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇ।"

(10) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, **ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਐਸ.ਕੇ. ਸਿੰਗਲ (ਸੁਪੈਰਾ) ਬਨਾਮ ਐਸ.ਕੇ. ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਨੇ 16 ਅਗਸਤ 1995 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ (ਵਾਲੀਅਮ II) ਦੇ ਨਿਯਮ 5.32 ਬੀ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੇਨਤੀ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, - ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ 23 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ /**

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਕਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 23 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(12) (12) ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪਾਈ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਛੱਡਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਓ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿਓ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ - 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਦੇ

20 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਦੀ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਨੀਤੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 21 ਅਤੇ 29 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣਾ। ਇਹ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P3 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 23 ਮਈ, 1997 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P4 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਹੈ। ਪੀ-1 ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1997 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

(13) ਸੈਂਟਰਲ ਇਨਲੈਂਡ ਆਈ ਵਾਟਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰੈਂਜ਼ੋ ਨਾਥ ਗਾਂਗੁਲੀ, (2) ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਦੋ ਰਾਜ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੇਸ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

(2) ਏਆਈਆਰ 1986 ਐਸਸੀ 1571

"ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਤੀਫਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਜਾਂਚ ਲੰਬਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਅਸਤੀਫਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲਾ ਭਾਵੇਂ ਲੰਬਿਤ ਜਾਂਚ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ।

(15) ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 21 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 8 ਅਗਸਤ, 1995 ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਆਰਐਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 10 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਸੂਚੀ R2 ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਜਨਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਟਾਲਣ ਲਈ ਸੀ।

ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(3) ਦੀ ਰੀਡਿੰਗ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਕਨੀਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 12 ਜਨਵਰੀ, 1997 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 20(3) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(16) 24 ਮਾਰਚ, 1999 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਪੀ-7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਲੋਨ ਲਿਆ ਸੀ। 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਨੂੰ 80,000 ਅਤੇ ਰੁ. 20,000 6 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਉਸ ਪਲਾਟ ਦੀ ਟਾਈਟਲ ਡੀਡ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਬਿਨਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮਕਾਨ, ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ **ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ** ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3(i) ਅਤੇ 3(ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗੰਭੀਰ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 16 ਜੂਨ, 2000 ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ-8 ਦੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਅਗਾਊਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਬੈਂਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ

ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਪੱਤਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਕ ਸੇਵਾ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਜਾਂ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 20(2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ